

❀ DE STER. ❀

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Predik het woord, houd aan tijdelijk, ontijdelijk, wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar ketelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leeraars opgaderen naar hunne eigene begeerlijkheden; en zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keeren tot fabelen. Maar gij, wees wakker in alles!

2 TIM. 4 : 2-5.

No. 17.

1 September 1905.

10de Jaargang.

STRALEN VAN LEVEND LICHT.

DOOR CHARLES W. PENROSE.

No. 1. Inleiding.

GEHOORZAAMHEID NOODZAKELIJK.

Kunnen alle sekten recht zijn?

Er zijn in de wereld zoo veel verschillende godsdienststelsels, die niet alleen beweren recht te zijn, maar goddelijk, dat een rationeel mensch, door leer of sekte niet verbogen, allicht verbijsterd wordt en met afkeer vervuld, in zijn pogingen om godsdienstwaarheid te ontdekken en te omhelzen. De bewering dikwijls gemaakt, dat al de christelijke sekten recht zijn, is tastbaar ongerijmd. Waarheid is altijd in overeenstemming met zichzelf. Dwaling is het, die verwarring veroorzaakt. Twee tegenstrijdige stelsels kunnen niet beiden correct zijn. Zij mogen beiden verkeerd zijn, maar het is onmogelijk dat beiden recht zijn. Er moge wat waarheid in iederen godsdienst zijn, die voor echt aan de wereld wordt voorgehouden. Inderdaad kon anders geen stelsel in bestaan gebleven zijn. Het is het gedeelte dat waar is in iedere geloofsbelijdenis, dat haar in het leven houdt en aan haar dwalingen den schijn van waarheid geeft.

God is niet de bron van verwarring.

Te zeggen dat God de voortbrenger van de tegenstrijdige godsdiensten is, die het menschedom verscheuren, is Hem te beschuldigen van onbestendigheid en dwaasheid. Hotgeen van God komt, moet noodzakelijkerwijs waar zijn. Dit behoeft geen bevestiging; het is zoo duidelijk, dat vele nadenkende menschen door het aanschouwen van het eeuwenlange twist- en strijdvoeren over godsdienstzaken de

meening gevormd hebben, dat alle godsdiensten menschelijk, in het brein des menschen ontworpen, zijn, en tot zelfzuchtige doeleinden verkondigd worden. En toch, erkennende dat er een Opperwezen is, de Schepper aller dingen, en die de belichaming is van waarheid, rechtvaardigheid, genade, wijsheid en liefde, schijnt het onrodelijk om te denken, dat Hij zijne verstandige schepselen zonder leiding zoude laten op den weg naar de eeuwige toekomst.

Slechts één ware Godsdienst.

Evenals er maar één Allerhoogste is, kan er slechts één ware godsdienst zijn. Die godsdienst moet van goddelijken oorsprong zijn, en moet van God komen tot den mensch. De godsdienststelsels door menschen uitgevonden, zullen natuurlijk van elkander verschillen. De mensch kan door zijn eigen navorsching noch God noch de wegen Gods uitvinden, doch de Godheid kan den mensch verlichten, en zichzelf en Zijnen wil aan stervelingen openbaren. Het oneindige kan verwaardiging betoonen tot het eindige, terwijl het beperkte zelf het oneindige niet kan vatten of begrijpen. Het is van het grootste gewicht, dat het menschdom zoude leeren wat God verlangt, zoodat de mensch voor Zijne tegenwoordigheid bereid moge worden, en voor tijd en eeuwigheid met Hem in overeenstemming moge zijn. Daarom behoort de ware godsdienst, — hetgeen God openbaard, geopenbaard heeft, en nog moge openbaren — van grootere waarde geacht te worden dan alle andere dingen. Niets vergankelijks kan er mede vergeleken worden. Hetgeen voor immer blijft bestaan, is onmetelijk verheven boven hetgeen slechts tijdelijk is. Hij die dezen „paarl van groote waarde” verwerft, is rijk boven alle berekening.

Waarheid is noodig, zoowel als Gerechtigheid.

Een der groote dwalingen waarin men vervallen is op het gebied van godsdienst, is dat God iedere wijze van vereering, alle soort van verordeningen moet aannemen, en iedere soort kerk, die de menschen mogen oprichten, zoolang zij maar oprecht in hunne bedoelingen en vroom in hunne verlangens zijn. God moet aangebeden worden niet alleen in geest, maar in waarheid. Zijn woord is waarheid. Zijn Geest is de Geest der waarheid. Gods geloofsstelsel zal dus de waarheid zijn, en niets dan de waarheid, en Hij zal niets aannemen dat hierbij in gebreke is: De verzinsels van den mensch, wat zijne bedoelingen ook mogen wezen, zijn niet van God, en zijn daarom vergeefs. Men kan op de voorschriften, opiniën en invallen van door menschen aangestelde, niet van God gemachtigd of geïnspireerde predikers en leeraars niet steunen, en zij worden in den hemel niet erkend. Het christendom, zoowel als het heidendom, is in gisting door menschelijke opvattingen en tegenstrijdige theoriën aangaande God, Zijn wil, Zijne plannen, en de door Hem gestelde vereischten. Het gevolg is een

geestelijk Babylon, namelijk verwarring. God is daar niet in, want Hij is de ontwerper van vrede, orde en eensgezindheid.

Slechts één weg door Christus aangehouden.

„De poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die denzelven vinden”; aldus sprak de groote Leeraar, dien de Christenen beschouwen als de Zaligmaker der wereld. (Matth. 7 : 14). Hij verklaarde ook: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: die niet ingaat door de deur in den stal der schapen, maar van elders inklint, die is een dief en moordenaar”. (Joh. 10. : 1). Wederom: „Doch te vergeefs eeren zij Mij; leerende leeringen, die geboden van menschen zijn” (Matth. 15 : 9). En verder: „Do mensch zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat” (Matth. 4 : 4).

De Heidenen kunnen oprecht zijn.

De volken die heidensch genoemd worden, zijn ongetwijfeld juist zoo oprecht in hun afgodische aanbidding als de christelijke volkeren in hunne tegenstrijdige leerstellingen en godsdienstoefeningen. Indien oprechtheid en godvruchtige bedoelingen alleen voldoende zijn om door God aangenomen te worden, zoo staat in het gezicht des hemels het heidendom op gelijke lijn met het Christendom. Maar de betwister zal misschien antwoorden: „De heidensche godsdiensten ontberen die ééne hoofdzakelijke bepaling om bij God aannemelijk te zijn: geloof in Jezus Christus. Wanneer men dat heeft, is het verschil van leerstellingen van geen belang; geloof alleen is voldoende tot zalig worden. Christus is de weg, de waarheid en het licht, en al die in hem geloof, zal het eeuwige leven hebben”. Dit is weer een van de verbazende dwalingen van hedendaagsche godsdienstige menschen en leeraars. Eenige afzonderlijke teksten uit het Nieuwe Testament grijpende en zich alleen op de letter des woords verlatende, ongeacht wat de geest en meening daarvan zij, ontkennen zij talrijke andere teksten in hetzelfde boek geheel, die de bedoeling en beteekenis van degenen die zij kiezen, duidelijk maken. Hunne oogen zijn verblind voor de zuivere waarheid; zij struikelen op den weg, en als blinden die de blinden leiden, zijn zij in gevaar om gezamenlijk in de gracht te vallen.

Bewijzen dat Gehoorzaamheid noodig is.

Jezus van Nazareth zeide in waarheid: „Want alzoo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijnen eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem geloof, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe” (Joh. 3 : 16). Maar hij heeft ook gezegd: „Mijne schapen hooren Mijne stem, en Ik ken ze, en zij volgen Mij”. (Joh. 10 : 27) „Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: die in Mij geloof, de werken die Ik doe, zal hij ook doen, en zal meer doen dan deze; want Ik ga heen

tot mijnen Vader" (Joh. 14 : 12). „Zoo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren" (Joh. 14 : 23). „Die Mijne geboden heeft, en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van Mijnen Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal Mijzelven aan hem openbaren" (Joh. 14 : 21). „Indien gij Mijne geboden bewaart, zoo zult gij in Mijne liefde blijven; gelijkterwijs Ik de geboden Mijns Vaders bewaard heb, en blijf in Zijne liefde" (Joh. 15 : 10). „Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil mijns Vaders, die in de hemelen is" (Matth. 7 : 21). „En wat noemt gij Mij Heere, Heere! en doet niet hetgeen Ik zeg" (Luk. 6 : 46). „Zoo wie dan een van deze minste geboden zal ontbonden, en de menschen alzoo zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden in het koninkrijk der hemelen; maar zoo wie ze zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd worden in het koninkrijk der hemelen. Want Ik zeg: tenzij uwe gerechtigheid overvloediger zij, dan der Schriftgeleerden en der Farizeën, dat gij in het koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan". (Matth. 5:19, 20) „En een iegelijk, die deze Mijne woorden hoort, en ze niet doet, die zal bij eenen dwazen man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft; en de slagregen is nedergevallen, en de waterstroomen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen dat huis aangeslagen, en het is gevallen, en zijn val was groot" (Matth. 7 : 26, 27). „Een ieder boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zoo zult gij ze dan aan hunne vruchten kennen." Matth. 7 : 19, 20). Toen de rijke jongeling den Heiland vroeg, wat hij moest doen, opdat hij het eeuwige leven hebbe, werd hem niet gezegd dat hij niets te doen had dan in Christus te gelooven, maar het antwoord was: „Wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden" (Matth. 19 : 17). Toen Christus, na Zijn opstanding, Zijn Apostelen uitzond in de geheele wereld om het Evangelie te prediken aan alle creaturen, voegde hij er bij: „Leerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb." (Matth. 28 : 19).

Gevolgtrekkingen gegrond op de Schriften.

Aldus gemachtigd, gehoorzaamden de Apostelen deze lastgeving, en verkondigden niet alleen geloof in Jezus Christus als noodig tot zalig-worden, maar gehoorzaamheid aan Zijne leeringen als even noodzakelijk. De geschiedenis van hunne reizen, zooals beschreven in het boek genaamd de „Handelingen der Apostelen", bewijst dat dit waar is. Die hunner zendbrieven, die bewaard zijn gebleven en in het Nieuwe Testament samengevoegd, geven hier ook getuigenis van. Deze boeken toonen boven redelijke betwisting, dat het geloof in Christus, dat voldoende is voor zaligheid, geloof in Zijne leeringen en gehoorzaamheid aan Zijne geboden behelst.

Geloof zonder Werken is dood.

Het geloof in Christus, dat door moderne christelijke sekten geleerd wordt, is aldus door den Apostel Jakobus veroordeeld: „Maar wilt gij weten, o ijdel mensch! dat het geloof zonder de werken dood is? ziet gij dan nu, dat een mensch uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleenlijk uit het geloof? Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, alzoo is ook het geloof zonder de werken dood.” (Jak. 2 : 2°), 24, 26.)

De Getuigenis van Paulus.

De Apostel Paulus wordt over het algemeen aangevoerd als de groote prediker van de leer van rechtvaardiging door geloof alleenlijk. Maar dat hij over dat onderwerp misverstaan wordt, blijkt uit zijn Zendbrief aan de Romeinen, waarin hij, terwijl hij de leer der rechtvaardiging door het geloof predikt, ook nadrukkelijk de noodzakelijkheid van goede werken verklaart, als de vruchten des geloofs; zooals bijvoorbeeld: „Welke een iegelijk vergelden zal naar zijne werken: dengenen wel, die met volharding in goedgevoelen, heerlijkheid en eer en onverderfelijkheid zoeken, het eeuwige leven; maar dengenen, die twistgierig zijn, en die der waarheid ongehoorzaam doch der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, zal verbolgenheid en toorn vergolden worden, verdrukking en bonauwdheid over alle ziel des menschen, die het kwade werkt, eerst den Jood, en ook den Griek; maar heerlijkheid, en eer en vrede een iegelijk, die het goede werkt, eerst den Jood, en ook den Griek; want er is geene aanneming des persoons bij God” (Rom. 2 : 6—11).

Rechtvaardiging door Geloof.

Het is naar dezen zelfden zendbrief, dat de voorstanders van verlossing door geloof alleen voornamelijk verwijzen, om steun te zoeken voor hun onredelijke theorie, en zij halen aan: „Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus” (Rom. 5 : 1). Ook: „Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet? der werken? Neen, maar door de wet des geloofs.” (Rom. 3 : 27). Maar zij laten na om hetgeen volgt er aan toe te voegen. „Wij besluiten dan, dat de mensch door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der Wet (Rom. 3 : 28). De inhoud van den geheelen zendbrief doelt daarop, dat de Wet van Mozes onvoldoende is; dat „daarom zal uit de werken der Wet geen vleesch gerechtvaardigd worden, voor Hem” (Rom 3 : 20). Die rechtvaardiging en verlossing teweeggebracht door het zoenoffer van Christus, en het geloof in Hem, dat geloof in Zijne leeringen en gehoorzaamheid aan Zijne geboden behelst, is de eenige weg tot zaligheid.

Dwaling van de leer van „Geloof alleen”.

Een andere tekst bij de discipelen van „Geloof Alleen” gebruikelijk, is deze: „Namelijk, indien gij met uwen mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart gelooven, dat God Hem uit de dooden opgewekt heeft, zoo zult gij zalig worden.” (Rom. 10 : 9). Maar hier slaan zij wederom het volgende vers over: „Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid, en met den mond belijdt men ter zaligheid” (Rom. 10 : 10).

Het Geloof dat zalig maakt.

Dit is de sleutel van de heele questie. Het geloof dat zalig maakt is het geloof dat tot gehoorzaamheid leidt, hetwelk „beter is dan offerande”. Die gehoorzaamheid moet geschonken worden aan „alle woord, dat door den mond Gods uitgaat”. Geloof, gebeden, godsdienst-oefeningen, op zichzelf, kunnen den mensch niet bereiden voor de tegenwoordigheid en het gezelschap van zijnen Schepper. Om met Hem verblijf te hebben, moet de mensch aan Zijn evenbeeld gelijk gemaakt worden. Dit kan alleen teweeg gebracht worden door gehoorzaamheid aan Zijn geboden. De toekomst des menschen zal bepaald worden door zijn tegenwoordig gedrag. In het heerlijke vizioen aan Johannes, den geliefde, gegeven, vinden wij het volgende: „En ik zag de dooden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de dooden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hunne werken” (Openb. 20 : 12).

ZENDINGSNIEUWS.

De Zending van de Heiligen der laatste Dagen in Japan is een betrekkelijk nieuwe onderneming. Zij werd omstreeks Augustus 1901 geopend door Apostel Heber J. Grant, die twee jaar later naar Utah terugkeerde, om verder de leiding van de Europeesche Zending op zich te nemen. Zijn opvolger in Japan, Ouderling Horace S. Ensign, ook onlangs naar huis teruggekeerd, geeft een gunstig verslag van dat arbeidsveld. Het begin is echter niet geweest zonder groote bezwaren, die moesten overwonnen worden. Een dezer is de Japaneesche taal, die bijzonder moeilijk te leeren is. In dit opzicht is reeds zooveel volbracht dat 65 onzer Engelsche zangen in het Japaneesch vertaald en op muziek gezet zijn, terwijl ook de helft van het Boek van Mormon vertaald is. Zes traktaten zijn in de taal des lands gedrukt, ten dienste van de zendingen. De Japanezen laten zich niet lichtelijk overhalen tot ieder nieuw voorstel dat hun aangeboden wordt, maar men kan redelijkerwijs verwachten, dat zij in het Evangelie even standvastig zullen bevonden worden als zij waren in den godsdienst hunner vaders.

Een onthaal zooals onzen zendelingen nu en dan te beurt valt in sommige deelen der Vereenigde Staten, ondervond Ouderling Chester C. Pulley, 7 Juli j.l., in den Staat Mississippi, toen hij met zijn metgezel door het gepeupel werd aangevallen, en een man trachtte hem te wurgen, waarna beiden door de bende met zweepen het stadje uitgejaagd werden.

Een andere gewelddaal in het Zuiden der Vereen. Staten van Amerika tegen onze zendelingen gepleegd, is een waardige navolging van het snoodo voorbeeld door den verrader achtergelaten, die met een vriendschapskus zijn Meester overgaf in de handen Zijner vijanden. Ouderling Joseph H. Walton zocht met zijn makker, op 10 Juli j.l., in den Staat Tennessee, volgens 's lands gebruik, de gewoonlijk aan godsdienstpredikers geschonken gastvrijheid. Deze werd hun dien dag reeds in zes woningen geweigerd, toen het laat geworden was en de hemel storm aankondigde. Nu kwam een persoon, die hen tevoren geweigerd had, langs den weg en bood hun aan, dat zij met zijn gezin avondeten konden gebruiken. Dit werd gaarne aangenomen. Het bleek echter spoedig, lokaas te zijn om de Ouderlingen in zijn macht te krijgen, want de persoon sloop wederom naar buiten, en kwam na eenigen tijd terug aan het hoofd eener gewapende bende. Intijds nog gewaarschuwd, verlieten de zendelingen haastig dit verradelijk huis en vluchtten door een korenveld weg. Een honderd schoten werden, in de duisternis, op hen gelost, doch troffen hun doel niet, en de vluchtelingen brachten den nacht verder door in den regen, zonder beschutting.

GEBOORTEDAGEN VAN HET NIEUWE TESTAMENT.

Het is van al de boeken en zendbrieven, die wij samengebonden vinden onder de benaming Het „Nieuwe Testament”, niet met zekerheid bekend, wanneer zij geschreven zijn. Zoo nauwkeurig mogelijk als het jaartal in de geschiedenis kan opgespeurd worden, hebben de volgende schriften het daglicht gezien in de hier aangegeven jaartallen :

Het verslag van Mattheus' hand, omstreeks het jaar 61 n. C. in Judea geschreven in het Hebreuwsch en in het Grieksch.

De beschrijving door Markus, omtrent 63 n. C. in Griekenland.

Het „Evangelie” door Johannes, in het jaar 97 n. C. te Epheze.

Zijn boek der „Openbaring”, in 96 n. C.

Zijne drie zendbrieven, in het jaar 71.

De Zendbrief van Jakobus, in 61.

De eerste Brief van Petrus, in het jaar 63; zijn tweede Brief in 65.

De respectieve tijd van redactie der Zendbrieven van den Apostel Paulus kan bepaald worden als volgt:

Zijn eerste Brief aan de Thessalonicensen, in 't jaar 52 n. C.

Zijn tweede Brief aan de Thessalonicensen in 't jaar 53 n. C.
De twee Brieven aan de Corinthiërs, en die aan de Galathen in 57.
Aan de Romeinen in 58.

Aan de Efezers, de Colossensen, en aan Filemon, in 62.

Aan de Filippensen, en de Hebreëen, in 63.

De eerste Brief aan Timotheüs, uit Efeze geschreven, en die aan Titus, in 64.

De tweede Brief aan Timotheüs, in 66 n. C.

KUNT GIJ NIET?

Zijt gij arm in wijsheid, schraal in deugden,
Licht in kennis, onbeladen
Met de zoete lasten, de geneugten
Van ontwikkelende daden?

Zijt gij soms geneigd te zeggen: 'k kan niet —
Vóór uw hand met ernst beproefde;
Geeft gij twijfelend ten antwoord: 't gaat niet —
Als aan trachten blijft behoefte?

Weet gij ook, wat krachten zijn verborgen
In uw wezen, onontwikkeld;
Of wat gaven rusten, door de morgen-
Zon tot bloei niet aangeprikkeld?

't Is uw plicht om zoekend rond te blikken,
't Voorrecht van probeeren hoort u.
Mocht g'in ettelijke poging zwikken, —
Ergens wacht, belooning wordt u.

Oefen, werk dus, en behaal de prijzen
Die van andren tot u lachten,
Daar op 't ijdren vreugde, ziele-spijzen,
Hemelsche verrassing wachten.

Zegening, voldoening, kunde, eering
Komen hem niet toe die trage,
Dom, of onverschillig mijdt de leering. —
Roem heeft werk tot onderlage.

R.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

DE LUIKSCH E CONFERENTIE

Werd gehouden Zondag, 20 Augustus. Er waren tegenwoordig President Heber J. Grant, van de Europeesche Zending; Pres. Serge F. Ballif, van de Duitsch-Zwitsersche Zending; Pres. Jacob H. Trayner, van de Nederlandsch-Belgische Zending; de presidenten van al de Conferenties der Duitsch-Zwitsersche Zending, als volgt: Pres. Willard G. Burton, Stuttgart; Jacob Mauss, Bern; Preston Nibley, Berlin; David W. Henderson, Leipzig; J. W. Thornton, Fransch Zwitserland; John P. Horn, Dresden; John C. Lyman, Hamburg; Frank Q. Cannon, Frankfurt; Earl J. Glade, Breslau; Israel Hunsaker, Koenigsberg; Edward H. Watson, Zurich; Samuel W. Oleson, Oostenrijk-Hongarije; verder Pres. Joseph F. Borton en de zendelingen der Luiksche Conferentie; en de volgende bezoekers uit Holland en Duitschland: Ouderlingen Clyde A. Hammond, Laurence Y. Thatcher, Archie W. Chamberlain, en Alex Nibley, van de Rotterdamse Conferentie; Jos. M. Woodland, Abraham H. Cannon en Henry Belnap, van de Groninger Conferentie; Ernest H. Burgess, van Hamburg; David P. Woodruff, Roy L. Tribe, Arnold G. Giauque Jr. van de Frankfurter Conferentie; en C. S. Gardner, van Fransch Zwitserland. Behalve de reeds genoemden, waren ook tegenwoordig Zuster Emily W. Grant, Dessie Grant, Arvilla Clark en Willard Andelin, uit Engeland; en B. Morris Young Jr., uit Brussel.

De namiddag-vergadering werd gehouden in de gewone zaal te Seraing, 46 Rue du Bac. Na het openen der vergadering door een gebed door Ouderling J. W. Thornton, en het zingen van een paar liederen, werd het Avondmaal bediend door Fred. W. Hodgson en Ernest C. Rossiter. Pres. Barton heette de Heiligen en vrienden welkom, en stelde daarna de algemeene en lokale autoriteiten der Kerk voor, die eenstemmig in hunne roeping werden ondersteund. Onder dezen zijn de arbeiders der Luiksche Conferentie, als volgt: President Jos. F. Barton en Ouderlingen Jas W. Evans, Fred. W. Hodgson, Radcliffe Q. Cannon, Ernest C. Rossiter, Lester N. Lambert, Le Roy G. Pickering, John H. Taylor en Clawson Y. Cannon.

Broeder C. S. Gardner nam eenige oogenblikken in beslag om te spreken over de volmaaktheid van de organisatie der Kerk. Pres. S. F. Ballif nam tot onderwerp de Godheid en de noodzakelijkheid van het gehoorzamen aan de wetten Gods.

Pres. H. J. Grant hield alsnu een rede, met S. F. Ballif als tolk. Hij besprak de eigenschappen van de Heiligen der Laatste Dagen, en de goddelijkheid van de zending van Joseph Smith. Hij toonde aan dat het

noodzakelijk is het Evangelie aan te nemen en naar deszelfs leering te leven om het ten volle te waardeeren en om een volmaakte getuigenis te hebben. Na het zingen van een lied, werd de vergadering met dankzegging gesloten door Br. Radcliffe Q. Cannon.

De avond-vergadering had plaats in het Theatre Molière, te Luik. Het gebed door Jas W. Evans, en openingsliëderen. Ouderling J. W. Thornton nam het woord en behandelde de eerste beginselen van het Evangelie, en Pres. S. F. Ballif verklaarde het plan tot zaligheid en het beginsel van openbaring. Pres. Grant sprak (met Ouderling Ballif als tolk) over de boodschap van de Heiligen der Laatste Dagen aan de wereld, en den goddelijken oorsprong er van. Hij gaf getuigenis van de gaven en zegeningen van het Evangelie

In de avond-vergadering, werden verscheidene zangsolo's door Br. Willard Andelin ten beste gegeven, en na het zingen van „O my Father” door zuster Arvilla Clark, werd dankzegging geuit door Pres. Joseph T. Barton.

De geest der vergadering was uitmuntend, en de Heiligen en vrienden schenen onder diepen indruk te zijn. Beide samenkomsten werden gehouden in de Fransche taal.

Maandagvoormiddag, 21 Augustus, werd eene zendelings-raadsvergadering gehouden te Luik, No. 44 Rue Eracle. Hier werd o. a. de meening van de Ouderlingen der Luiksche Conferentie verkregen over de wenschelijkheid van alleen te werken. Bijna eenstemmig drukten zij zich uit ten gunste van dit voorstel en dientengevolge werd ieder naar een arbeidsveld verwezen, waar hij den meesten tijd zonder metgezel zal werken. Belangrijke raad en leering werd verder gegeven door Pres. Ballif, van de D.-Z. zending en door Pres. Heber J. Grant, van de Europeesche Zending. Ook deze vergadering werd begunstigd door solozang van Br. Andelin en Zuster Clark.

RADCLIFFE Q. CANNON, (*in het Fransch*)

Secr.

DE HERVORMINGEN IN RUSLAND.

Naar bekend, heeft de Tsaar in zijn vermaard hervormingsmanifest ook vrijheid van geloof en gewetensvrijheid beloofd. Dat zal hij ook wel meenen, maar daarmee is de kwestie nog niet opgelost. Want een deel zijner onderdanen, van wie in deze veel af hangt voor de totstandkoming, moet niets hebben van dergelijke nieuwigheden in het heilige Rusland. De orthodoxe geestelijkheid allerminst, zooals blijken moge uit den volgenden veelzeggenden oproep der orthodoxe monnikengemeente van het klooster Cholm in het Poolsche gouvernement Lublin, aan het Russische volk:

„Geloofd zij Jezus Christus! Kent gij, Russische mannen, het oude

Poolsche spreekwoord: Een heilige blijft heilig en een Polak blijft altijd een hond? Evenmin als een gecrepeerde koe kan opstaan zoo min zal ooit het Poolsche koninkrijk wederopstaan en over ons heerschen.

De Japanners hebben het katholieke geloof omhelsd en trekken naar Czenstochau om boete te doen; alle Russen willen zij neervellen en verjagen naar gene zijde van de Boeg

Vloek over allen, hier en in de eeuwigheid, die het Poolsche geloof zullen omhelzen. Verdelgd zal hun nakomelingschap worden. Hun have en goed zal vergaan.

Gij hebt het recht alle Polakken naar gene zijde van den Weichsel in het voormalige Polen te verjagen; laten zij daar de blinden in Masuren — Masuren is een dorp in Pruisen op de Poolsche grens — ophitsen.

Maar als de Polakken tegen onzen keizer zullen opstaan, dan klemt u vast aan uwe geestelijkheid — de Russische soldaten zullen u te hulp komen en zullen het heele Polakkendom als muizen uitroeien.

Dat iedere ware Rus spuwe op het gecrepeerde Polen. Jezus Christus, onze heiland, zal ons helpen ons te handhaven tegen de ontuchtige ksendzy (Poolsche geestelijken).

Een Polak, een Jood en een hond hebben één geloof te aller stond' — zeiden onze vaders in het district Cholm en deze woorden moet gij nooit vergeten. Amen."

Men zal ons toestemmen, dat zelfs de machtige Tsaar aller Ruslanden een heele toer zal hebben om dergelijke stylisten aan de beloofde officieele verdraagzaamheid te winnen.

N. Rott. Ct.

Sprekende over de geringe voordeelen die voor het Russische volk van de tegenwoordige hervormingsmaatregelen verwacht worden, zegt hetzelfde blad:

„Vat men de bepalingen van de nieuwe grondwet samen, dan kan men zeggen dat oek in de toekomst voor Rusland de wil van den Tsaar de hoogste wet blijft. Elk minister kan machtiging krijgen voor stappen welke hij noodig acht. Een verklaring betreffende de rechten van den mensch bevat de nieuwe grondwet niet. Nog steeds kan de oppermachtige politie bij dag en bij nacht in iemands huis dringen, alle papieren doorsnuffelen, vaders, moeders, zoons en dochters in hechtenis nemen en doen vedwijnen waarheen zij maar wil. Op het platteland zal de gouverneur een beslissenden invloed op de boeren oefenen en men kan zich voorstellen wat in die omstandigheden de verkiezingen te beteekenen zullen hebben."

De Tsaar, eens met Ruslands aristocratie, en gesteund door haar raadgevers, laat zoo weinig mogelijk onbeperkte macht uit zijn handen. De volksmassa, die zoo lang in ontevredenheid en onderdrukking heeft

geleefd, heeft echter aanmoediging geput in de tegenspoeden die Rusland's heersch- en uitbreidingszucht in den oorlog met Japan heeft geleiden, en stelt hare eischen voor rechten en vrijheid. En het is waarschijnlijk en te wenschen, dat als een gevolg van de roering, haar nog verscheidene voorrechten worden toegekend.

De zegepraal der Japansche wapenen tot dusverre, wordt beschouwd als een indirekt voordeel voor beschaving, ontwikkeling, vooruitgang en vrijheid in Rusland.

De geschiedenis der wereld toont aan, dat vrijheid en andere gewichtige voordeelen voor den mensch in vele gevallen niet verkregen werden dan door het vergieten van bloed, of bloedvergioting ten gevolge hadden. Wanneer echter de wereld de beginselen van den nederigen Nazarener tot voorschrift zal aannemen, zullen deze bloedoffers onnoodig worden. De zwaarden zullen tot sikkels gesmeed worden, en de mensch zal, in vrede, vrijheid en broederschap levende, zich toeleggen op het welzijn van zijn naasten zoowel als van zichzelf. De Heiligen der Laatste Dagen zien verlangend uit naar dezen beloofden tijd, en zij wijden hunne krachten, tijd en talenten aan het bevorderen van dit verheven doel.

R.

JOSEPH SMITH ALS NATUURKUNDIGE.

Door Dr. John A. Widtsoe, directeur van het Landbouwkundig
Proefstation to Logan, Utah.

(Uit de *Improvement Era*.)
(*Vervolg van bladzijde 256.*)

In 1830 werden zekere, aan den Joodschen wetgever Mozes gegeven visioenen geopenbaard aan den Profeet Joseph Smith. Dezo visioenen zijn nu met andere leesstof ingebonden in den Paarl van Grootte Waarde, onder den titel: Het Boek van Mozes. In hoofdstuk twee van dit Boek vindt men een verslag van de schepping, hetwelk bijna hetzelfde is als het verslag, dat men in Genesis 1 vindt. De kleine afwijkingen die men aantreft, hebben alleen maar ten doel de bedoeling van den schrijver duidelijker te maken. In dit verslag komt de uitdrukking „toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste [enz.] dag”, precies zoo voor als in het Mozaïsche verslag in den Bijbel. In 1835 kwamen zekere oude verslagen, in de katakomben van Egypte gevonden, in handen van Joseph Smith, die ontdekte dat ze enkele der geschriften van Abraham bevatten, geschreven toen deze in Egypte was. De vertaling van deze verslagen wordt eveneens in den Paarl van Grootte Waarde gevonden, onder den titel: Het Boek van Abraham. In de vierde en vijfde hoofdstukken van het boek vindt men een verslag van de schepping volgens de kennis van Abraham. De twee verslagen zijn hoofdzakelijk hetzelfde, maar het Abrahamitische is

zooveel vollediger en duidelijker dat het de donkerder deelen van het Mozaïsche verslag opheldert. Wij zullen ons hier alleen bezig houden met de variatie in het gebruik van het woord „dag”.

In Genesis 1 : 5 lezen wij: „En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest, de eerste dag”.

Het overeenstemmend tijdperk wordt in het Boek van Abraham 4 : 5 als volgt besproken: „En de Goden noemden het licht Dag, en de duisternis noemden zij Nacht. En het geschiedde dat zij van den avond tot den morgen nacht noemden; en van den morgen tot den avond noemden zij dag; *en dit was het eerste, of het begin, van hetgeen zij dag en nacht noemden*”.

Opmerking verdient, dat in Abraham's mededeeling namen gegeven werden aan de stonden tusschen avond en morgen, en morgen en avond; maar er wordt beslist niets gezegd van een' *eersten* dag: eenvoudig wordt gezegd, dat dit het begin was van de opeenvolgende tijdperken van licht en duisternis, die *zij*, de Goden, nacht en dag genoemd hadden. Volgens dit verhaal nam het eerste scheppings-tijdperk een onbekend tijdvak in.

In Genesis 1 : 8 leest men verder: „En God noemde het uitspansel Hemel. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de tweede dag”.

De overeenstemmende tekst in het Boek van Abraham 4 : 8 luidt: „En de Goden noemden het uitspansel Hemel. En het geschiedde dat het van den avond tot den morgen was wat zij nacht noemden; en het geschiedde dat het van den morgen tot den avond was wat zij dag noemden, en dit was *de tweede tijd dien zij nacht en dag noemden*”.

Hier dient opgemerkt te worden dat er niets gezegd wordt omtrent een tweeden dag. Er wordt gezegd dat het de tweede tijd was dien *zij* dag noemden — hetgeen het tweede scheppingstijdperk hoelemaal onbepaald maakt, wat tijdgrenzen betreft.

In Genesis 1 : 13 leest men: „Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de derde dag”.

In Abraham 4 : 13 luidt de overeenstemmende tekst: „En het geschiedde dat zij de dagen nummerden; van den avond tot den morgen noemden zij nacht; en het geschiedde dat zij van den morgen tot den avond dag noemden; en het was de derde tijd”.

Hier wordt uitdrukkelijk gezegd dat de Goden de dagen nummerden; klaarblijkelijk telden zij de dagen die voorbijgegaan waren gedurende het derde scheppingstijdperk, en het was de derde maal dat het nummeren gedaan werd. Ook het derde scheppingstijdperk blijft dus onbepaald wat tijdgrenzen aangaat.

Gen. 1 : 19 luidt: „Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vierde dag”.

Overeenstemmend daarmee leest men in Abraham 4 : 19: „En het geschiedde dat het van avond tot morgen was, dat het nacht was; en het geschiedde dat het van morgen tot avond was, dat het dag was; en het was de vierde tijd”.

Deze aanhaling van Abraham, zou, alleen staande, ietwat dubbelzinnig zijn, want dan kon men denken dat het de vierde maal was dat de tijdperken tusschen avond en morgen, en morgen en avond nacht en dag genoemd werden. In het licht van vorige teksten wordt de bedoeling van den tekst echter duidelijk. Zeer zeker is er in het vers niets, dat het vierde scheppingstijdperk binnen zekere tijdgrenzen bepaalt.

De vijfde dag in Genesis eindigt als de vierde; en de vijfde tijd in Abraham eindigt als de vierde. Do opmerkingen aangaande het vierde scheppingstijdperk gemaakt, zijn van toepassing op het vijfde.

Aangaande het zesde scheppingstijdperk wordt in Genesis 1 : 31 gezegd: „En God zag al wat hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde dag”.

Van dezelfde periode zegt Abraham: „En de Goden zeiden: Wij zullen alles doen wat wij gezegd hebben, en ze organiseeren; en ziet zij zullen zeer gehoorzaam zijn. En het geschiedde dat het van den morgen tot den avond was, dat zij dag noemden; en het geschiedde dat het van den avond tot den morgen was, dat zij nacht noemden; en zij nummerden den zesden tijd”.

Als in de vorige perioden, eindigde de zesde met het nummeren der dagen van de scheppingsperiode door de Goden; de zesde periode is, evenals de voorgaande, onbepaald wat tijd aangaat.

Herhaald lezen en bestudeeren van Abrahams verslag, als geopenbaard door middel van Joseph Smith, maakt het buiten twijfel zeker, dat de bedoeling is het denkbeeld duidelijk te maken, dat de scheppingsperioden veel tijd insloten, en dat, aan het einde van iedere periode, de maat van nacht en dag toegepast werd op de periode, om de lengte te kunnen bepalen. Of de verschillende scheppingstijdperken dagen waren of niet voor de machtige wezens, bij de schepping betrokken, weten wij niet, en het doet er weinig toe voor het onderwerp van dit artikel. *)

Nu moeten wij er aan denken dat Joseph Smith deze vertaling maakte lang voordat de theologen der wereld toegestemd hadden om toe te geven dat de Mozaïsche dagen lange tijdvakken betoekenden; en lang voordat de aardkunde buiten twijfel vastgesteld had dat ontzaglijke tijdvakken verstreken waren in het bereiden der aarde voor den mensch.

Joseph Smith, de nederige, ongeleerde, gesmade knaap, onbekend met boeken en de theoriën van menschen, heeft met duidelijke en

eenvoudige zekerheid, indien zijn werken met het oog van eerlijk-oprechte waarheid gelezen worden, deze grondwaarheden van aardkundige wetenschap en den Bijbel neergeschreven, lang voordat de geleerden der wereld over dezelfde waarheid tot overeenstemming gekomen waren. †)

Alleen staande, zou dit feit een toevallige samenloop van omstandigheden, een gevolg van blind toeval, genoemd kunnen worden. Maar als men bedenkt dat het één van vele zelfde en zelfs treffender feiten is, wat zal men dan zeggen? Heeft ooit een bedrieger gedurfd wat Joseph Smith deed? Heeft ooit een valsche profeet nog ná zijn dood en ná zijn geslacht „geleefd”, zoo zijn profetiën onderzocht werden? Zullen wij van deze allervoortijdsde eeuw overtuigende, logische waarheid ontvangen, ofschoon zij tegen onze vóór onderzoek opgevatte denkbeelden indruischen? Heerlijk waren de visioenen van Joseph den Profeet; onzegbaar zou onze vreugde zijn, zoo ze ons gegeven zouden worden.

(Wordt vervolgd.)

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De Arnhemsche halfjaarlijksche Conferentie zal gehouden worden Zondag 3 September. De vergaderingen moeten plaats hebben om 10 uur en 2 uur in de zaal Walstraat No. 6, en 's avonds om 8 uur in het „Loge-gebouw”, Rijnstraat. Ook een raadsvergadering voor de Zendelingen te houden Zaterdag 2 Sept. om 10 uur. Verwacht wordt, dat President Heber J. Grant, van de Europeesche Zending, zal tegenwoordig zijn.

GLOEILICHTEN. (Hum. Album.)

Van al wat groeit, wast niets zoo snel als het gerucht, en toch is het maar een arme vondeling.

In zijne jeugd ziet de mensch duizend wegwijzers, die in 't leven voeren: later ziet hij niet zelden rond, om er nog één te vinden.

De ergste kempiaan wordt stil, wanneer niemand hem antwoordt.

*) De schrijver verstaat de schepping, in Abraham, hoofdstuk 4, opgeteekend, van geestelijken aard te zijn; maar hij gelooft eveneens dat dit geestelijke verslag een volkomen beeld is van de werkelijke stoffelijke Schepping. Zoo in hoofdstuk 4 van Abraham de Goden plannen maken voor de Schepping, wordt het meten van den tijd gemakkelijk te verstaan. Dan beduidt het: „Hoe lang zal het verriichten van het werk duren?” Dit alles echter raakt het huidige onderwerp niet.

†) Opgemerkt kan worden, dat andere aardkundige leerstellingen door den Profeet geleerd werden, die de wetenschap sedert heeft bevestigd

EEN ONZER GEZANGEN.

Het volgende is een vertaling van lied no. 90 uit den Engelschen liederbundel onzer Kerk, en is den Heiligen en zangkoren aanbevolen. De muziek kan gevonden worden in de „Psalmody” op no. 22 en no. 79.

Daal neer, o Heer, en door geloof
En liefd' in iedren boezem woon;
Dan kennen, smaken, voelen wij
Uw vreugden onuitspreeklijk schoon.

Schenk onzen geest inwendig kracht;
Ons zwellend hart bezitt', versta
De diepte — breedte, lengte zelfs —
Van Uw onmeetbare genâ.

Nu, tot dien God, wiens macht kan doen
Meer dan 't verstand ooit wensch of denkt,
Is 't dat, door Christus, Zijnon Zoon,
De Kerk haar hulde eeuwig brengt.

OVERLEDEN.

ROBISON. — Den 23sten Juli j.l. is Ouderling Benjamin H. Robison, te Richfield, Utah, ontslapen, in den ouderdom van 25 jaren. Vele broeders en zusters, in het bijzonder die in de Brusselsche en Arnhomsche Conferentiën woonachtig, herinneren zich Ouderling Robison, die circa 5 jaar geleden naar Nederland en België op zending kwam en in genoemde Conferentiën heeft gearbeid.

DALLINGA. — Den 5den Augustus, zuster Aaltje Dallinga, geboren 6 Jan. 1832 te Siddeburen (Prov. Groningen), aldaar gedoopt 7 Nov. 1894 door Ouderling U. Boekweg.

ROOTHOFF. — Te Rotterdam, 4 Aug. j.l., Dirk Roothoff overleden in den ouderdom van 51½ jaar.

I N H O U D:

Stralen van levend licht	Blz. 257	De Hervormingen in Rusland	Blz. 266
Zendingsnieuws	„ 263	Joseph Smith als Natuurkundige	„ 268
Geboortedagen van het Nieuwe Testament	„ 263	Conferentie-Aankondiging	„ 271
Kunt gij niet?	„ 264	Een onzer gezangen	„ 272
De Luiksche Conferentie	„ 265	Overleden	„ 272

Uitgave van JACOB H. TRAYNER, Boezomsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Ter exemplaar 10 cent.